

ИСТОРИЈСКИ МУЗЕЈИ У САВРЕМЕНОМ ДРУШТВУ

ИСТОРИЈСКИ МУЗЕЈ СРБИЈЕ организовао је у Крагујевцу саветовање о историјским музејима у савременом друштву. Саветовање је отворио Милан Боковић, књижевник, председник Програмског савета Историјског музеја Србије, а присутне је у име Извршиног већа Србије поздравила Олга Николић, члан Извршиног већа, а у име Скупштине општине Крагујевац Живорад Милићевић, председник већа Скупштине.

У дискусији о рефератима и саопштењима учествовали су проф. др Никола Вучо, др Хајнрих Милер, научни саветник Музеја за немачку историју у Берлину, Кузман Георгијевски, директор Музеја града Скопља, проф. др Антун Бауер, Изет Ризванбеговић, чини кустос Земаљског музеја у Сарајеву, Фикрет Ибрахимпашић, директор Музеја града Зенице, проф. др Видосава Недомачки, Кажимир Прибаловић, кустос Војно-поморског музеја у Сплиту, Владислав Маџаревски, кустос Музеја криминалистике у Скопљу и Јелена Шаулић, саветник Музеја Вука и Доситеја у Београду.

Уз реферате и саопштења, овде се објављују дискусије др Н. Вуче, др Х. Милера, др А. Бауера, др В. Недомачки и Ј. Шаулић.

МУЗЕИ – ЗНАЧАЈАН СЕКТОР НАШЕ СОЦИЈАЛИСТИЧКЕ КУЛТУРЕ

Другови и другарице,

Јавила сам се за реч да вас поздравим у име Извршног већа Скупштине Социјалистичке Републике Србије и да изразим своје уверење да ће разматрање питања која су постављена на овом саветовању и размена мишљења о њима бити од користи за даљи развој музеја и наше културе.

У непрекидним и врло сложеним токовима општег социјалистичког развоја Југославије, врло су значајне промене које су захватиле и прате и наш културни живот, у свим његовим сферама, и поред не баш тако повољних материјалних услова. Понекад, у овој општој ужурбаности живљења, нисмо ни свесни тога да постајемо други свет, са другим на викама и погледима на то како треба живети, са новим потребама и захтевима за променом. Има у свему томе и озбиљних тешкоћа и застоја, до којих долази због ограничених материјалних могућности, нереалних жеља и међусобних неразумевања, али ипак нема ниједног вида деловања у култури неизраженог и у свему запостављеног.

Мислим да се то може рећи и за област заштите и презентације наше историјског и културног наслеђа, чиме се баве музеји. Некада врло малобројне и готово анонимне установе, окренуте себи и кабинетском раду, музеји и галерије, и по своме броју и по својој јавној делатности, постају све више запажени сектор наше социјалистичке културе. Настојања музејских радника да прикупе, заштите и сачувaju културно благо и да га прикажу и научно објасне јавности путем изложби, публикација, предавања и других видова своје делатности, све су запаженија. То је сигурно и најбољи начин афирмисања једне активности у домену наше културе и наше културне политike која није увек довољно добро виђена и оцењена, што је, изгледа, судбина сваког пионирског деловања. У сваком случају, наша социјалистичка заједница мораће више учинити да се створе повољнији услови за реализацију многих корисних иницијатива изражених у петогодишњим програмима рада музеја.

Ово саветовање посвећено је разматрању питања концепције и модернизације изложби историјских музеја, односно изложби из историје привредног, културног и политичког развоја. Желела бих само да кажем да су изложбе овога карактера, којима се марксистички тумачи прошлост наших народа и народности, сигурно нешто чему се мора приступати са пуно одговорности, и стручне и друштвене, јер су по материји и деликатне, а значе врло много у политици бољег међусобног упознавања у нашој вишенационалној социјалистичкој заједници. Уосталом — а то овде не морам и посебно да наглашавам — то је само део научне валоризације наше прошлости, наше традиције и културне баштине.

Уверена да ће ова иницијатива Историјског музеја Србије, да се на југословенском нивоу изврши размена мишљења о једном значајном стручном, али у својој бити и друштвеном питању, да ће виђење и боље упознавање музејских радника из свих република и покрајина бити од користи за даљу њихову сарадњу на једном значајном заједничком послу, желим вам пуно успеха у раду.

Олга Николић